

De theezieke juffers : kluchtspel

<https://hdl.handle.net/1874/372254>

DE

953³

THEEZIEKE JUFFERS,

M. KLUCHTSPEL M.

Onder de Zinspreuk,
DOOR YVER BLOEID DE KONST.

Te AMSTELDAM.
By de Erfg: van J. LESCAILJE, op de Middeldam,
op de hoek van de Vischmarkt, 1701.

Met Privilegie.

DE

THE ENGLISH

THE ENGLISH

THE ENGLISH

THE ENGLISH

Copie van de Privilegie.

DE Staten van Holland ende Westvrieland doen te weten, alsoo ons vertoont is by de Regenten van het Burger Weeshuys ende Oude Mannenhuis der Stad Amsterdam, en, in die qualiteyt, te samen eygenaers, mitsgaders Regenten van den Schouburg aldaer, dat sy, Supplianten, sedert eenige Jaren hebbende gejoniffeert van onsen Oſtroye of Privilegie van dato den 19. September 1684. waer by wy aen de Regenten van den selven Schouburg, in die tyt, hadden gelieven te consenteren, accorderen ende oſtroijeren, dat sy, gedurende den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, de Wercken, die doenmaels ten dienste van het Tooneel reets gedruckt waren, ende van tyt tot tyt, nog vorder in het licht gebracht, ende ten Tooneele gevoert soude werden, alleen soude mogen drucken, uyteven en verkopen, nu ondervonden, dat de Jaren, by het voorgemelde onse Oſtroy of Privilegie genaemt, op den 19. September 1699. souden komen te expireren; ende dewyl de Supplianten ten meesten dienste van de Schouburg, waer van henne respectieve Godshuysen onder andere mede moesten werden gesubcenteert, de voorgemelde Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen als Kluchten, als anders, die reets gedruckt en ten Tooneele gevoert waeren, of in het toekomende gedruckt, en ten Tooneele gevoert souden mogen werden, geerne alleen, gelyk voorheenen, souden blyven drucken, doen drucken, uyteven en verkopen, ten eynde de selve Wercken, door het nadrukken van anderen, haer luyster, soo in rael, als spelkonst, niet mogten komen te verliezen, dog dat sulcx aen haer, na de expiratie van het bovengemelde ons Oſtroy, en sulcx nae den 19. September 1699. niet gepermitteert soude wesen, so vonden de Supplianten hun genootsaekt sig te keeren tot ons, onderdanig verzoekende, dat wy aen de Supplianten, in hare bovengemelde qualiteyt, geliefden te verleenen prolongatie van het voorsz. Oſtroy of Privilegie, omme alsoo de voorsz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als andere, reets gemaect en ten Tooneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen te mogen drucken en verkopen, of doen drucken en verkopen, met verbod aen allen andere op seeckere hopen, by U Ed. Groot Mog. daer toe te stellen, en voorts in communi forma; so is 't dat wy de saecke, ende 't verzoek voorsz. overgemeckt hebbende, ende genegen wesende, ter bede van de Supplianten, uyt onse rechte wetenschap, Souveraine magt en autoriteyt, deselve Supplianten geconsenteert, geaccordeert ende geostroyeert hebben, consenteren, accorderen ende oſtroieren, mits desen, dat sy, by continuatie, de voorsz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten als andere, reets gemaect en ten Tooneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen binnnen onsen landen, sullen mogen drucken, doen drucken, uyteven en verkopen, verbieddende daerom allen en

een ygelyk, de voorfz. Wercken, in 't geheel ofte ten deele, naer te drucken, ofte, elders naergedruckt, binnen den felfen onfen lande te brengen, uyt te geven ofte vekopen, op de verbeurte van alle de naer gedruckte, ingebrachte, ofte verkogte exemplaren, ende een boete van drie hondert guldens, daer en boven, te verbeuren, te appliceren een derde part voor den Officier, die de calangie doen fal, een derde part voor den Armen der Plaetsen daer 't caufus voorvallen fal, en het refterende derde part voor de Supplianten, alles in dien verftande, dat wy de Supplianten met defen onfen Oetroye alleen willende gratificeren tot verhoedinge van hare fchade door het naedrukken van de voorfz. Wercken, daer door in genigen deele verftaen den inhoud van dien te authoriferen, ofte te advoueren, ende, veel min het felve onder onfe protectie en de befcherminge eenigh meerder credit, aenftien, of reputatie te geven, nemaer de Supplianten in cas daer inne iets onbehoorlyks soude influeren, alle het felve tot haren lafte fullen gehouden wesen te verantwoorden, tot dien eynde wel expreffelyk begerende, dat by aldien fy dese onfe Oetroye voor de voorfz. Wercken fullen willen ftellen, daer van geen geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie fullen mogen maken, nemaer gehouden fullen wesen het felve Oetroy in 't geheel, en fonder eenige Omiffie, daer voor te drucken, ofte te doen drucken, ende dat fy gehouden fullen fyn een exemplae van alle de voorfz. Wercken, gebonden en wel geconditioneert, te brengen in de Bibliothecq van onfe Univerfiteyt tot Leyden, ende daer van behoorlyk te doen blyken, alles op pene van het effect van dien te verliefen, ende ten eynde de Supplianten defen onfen Oetroye ende confente mogen genieten als naer hehooren, laften wy allen ende een ygelyk, die 't aengaen mag, dat fy de Supplianten van den inhoud van delen doen laften ende gedogen, ruftelyk, vredelyk ende volkomentlyk genieten ende gebruycken, cefferende alle belet ter contrarie gedaen. Gedaen in den Hage, onder onfen grote Zegele, hier onder aen doen hangen op den een en twintigfte May in 't Jaer onfes Heer en Zaligmakers, een duysent fes hondert negen en negentigh.

A. HEINSIUS.

Ter ordonnantie van de Staten

SIMON van BEAUMONT.

De Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis hebben, in haar voorfz. qualiteit, het recht van deze Privilegie, voor dit Kluchtspel, vergund aan de Erfgenaamen van *J. Lescaijle*.

In Amfteldam, den 10. Mai, 1701.

KOR-

V E R T O M M E R
K O R T E N
I N H O U D.

W Y I Leonoore, door haar ouders, werd gedreeven,
Om Jakob, die ze mind, te haaten; en haar hand,
Aan Joost, een vrijer, oud en ryk, op trouw te geeven;
Bedenkt de Meid een list, en breekt die huw'lyks band.
De Knecht van Jakob laat zy voor de broeder speelen
Van Koenaard, en zyn Heer voor zyn getrouwe vrind:
Als twee Oostindischvaars, voldoen ze haar beveelen;
Waar door hy eindlyk krygt de Schoone, die hy mind.

DOOR YVER BLOEID DE KONST.

VERTOONERS.

KOENAARD, Vader van Leonoor.

KNIERTJE, Vrouw van Koenaard.

LEONOOR, Dochter van Koenaard en Kniertje.

TRYN, Meid van Kniertje.

ELIZABET, }

KORNELIA, } Gebuur Juffers van Leonoor.

KRISTINA, }

JAKOB, Minnaar van Leonoor.

WEERHAAN, Knecht van Jakob.

JOOST, Een oude vrijer, verliefd op Leonoor.

KAATJE, Een klein Meisje.

KLAAS, Een Sleeper.

JAN, Een Arbeider.

*Het Kluchtspel speeld in't huis van Koenaard; begint
op de middag, en eindigd tegen den avond.*

D E

T H E E Z I E K E
J U F F E R S,
K L U C H T S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.

K N I E R T J E, L E O N O O R, T R Y N,
K O E N A A R D.

*Kniertje, Leonoor en Tryn, zitten, en drinken
Thee; terwyl Koenaard op't Tooneel komt.*

K O E N A A R D.

H Oe! is men hier noch bezig met Thee drinken?
daar je weet dat wy uit moeten gaan?

K N I E R T J E.

"k Heb noch maar een kopje of twintig gedron-
ken, wacht een oogenblik, strak heb
ik gedaan.

K O E N A A R D.

Ja wel! dat Thee drinken gaat tegenwoordig wel in
zwang onder de vrouwen;

Het geen 'er menig in deze tyd zyn hoofd doet klouwen.

Maar de gemeene ommegang is, door het Thee drinken,
onder de vrouwen dapper vermeerd;

Zy krygen kennis aan malkander, schoon ze malkander
nooit gezien hebben, of by malkander verkeerd;

Want den eenen noodt den ander, en de genood^d
brengt 'er noch een meê, om de tyd te verdryven.^c

Het mannen spreekwoord zaid; toebak en paapen wyven,
Is gemeen goed. Zo gaat het nu ordinaar, onder de
vrouwen, meê,

Als ze malkander kongratulceren met een kopje Thee;

A

Die

2 DE THEEZIEKE JUFFERS;

Die nu zo gemeen is, dat ze de schoenlappers vrouwen,
in haar mans pothuizen, al zitten en drinken;
Ja, die op de ontfangers van de verteerde kosten zitten,
zullen 't meê beginnen.

TRYN.

Sinjeur, daar zou 't te veel stinken.
KNIERTJE.

Heb jy gedaan?

KOENAARD.

Gedaan! dan had ik noch wel een jaar werk, want,
Dat Thee drinken neemt dagelyks noch zo aan in ons
waterachtig land,
Dat men wel haast (zo't in een jaar of twee niet regen-
de) de kommen en de meeren,
Die wy hier in overvloed hebben, in schoon weiland zou-
de zien verkeeren,
Door al 't water, dat de vrouwen dagelyks met de Thee
konfumeeren; daar zy zo aan zyn gewend,
Dat zy 't niet laten kunnen; gelyk veel mannen, tot haar
leedweezen, genoeg is bekend:
Maar de zaletjonkers hebben, hier door, weêr een groot
voordeel gekreegen; want zelden koomen ze na-
den eeten,
Om vizitens te geeven; of vinden zo heele troepjes by
malkander gezeeten
In de zaletten, onder 't drinken van een kopje Thee, al-
waar men dan van elks gebreeken praat;
En de zaletten zyn ordinaris voor aan de straat,
Daar zy dan deze Jonkertjes, met geheele hoopen,
Voorby de zaletten met de koordebanden, als of ze val-
len wouden, boven op de hoeden zien loopen;
Dan is 't, ei! zie, die Jonker wil toonen dat hy dagelyks
de zaletten frequenteert;
Wat zit die koordeband zwierig, zo ze met geen speltje
vast is, heeft hy 't wel geleerd,
Om die mode, die nu zo in zwang gaat, geduurig in
trein te houden.

Maar

Maar 'k vrees, zo wy eens in 't noorde koomen, dat 'er
 veel van die Jonkertjes zullen verkouwen,
 Of tandpyn krygen, als zy dagelyks, met bloote hoofden,
 de Juffers, in de zaletten, zo ten dienst staan.
 Trouwens, zy draagen meest pruiken, daar de Poeijer
 zo dik in zit, dat 'er de wind niet kan door slaan.
 En zien zy 'er een, die de rotting met een strik, aan zyn
 roks knoop heeft hangen,
 Dan is 't voort; wel, van wie of die Jonker dat ridder-
 schap heeft ontfangen?
 Hoor Juffer, dat 's van de lange orders (zeid een ander)
 en wat meêr als gemeen.
 Dan is 't wel een lui ridderfchap, zeid een darde; ja, zeid
 een vierde; daarom is ze zo aangeroeid, by ydêr
 een;
 Ja komt het zo by, dat ze in den almenak zyn gekoomen.
 Maar 't is wonder, dat men van die Jonkers met de koor-
 debanden, daar noch niet in heeft vernoomen?
 En zo scheeren ze de gek met die zaletjonkers, als ze
 alleenig by malkand'ren zyn,
 Daar ze, in haar tegenwoordigheid, toonen een heele
 and'ren fchyn.

LEONOOR.

Mama, jou kopje word koud.

KNIERTJE.

Ja, kind, jy hebt gelyk. Ik was heel in dibbe-
 zaatie, door jou vaders teemen en raazen.

TRYN.

(zen.

Hoor, Juffrouw, nou kan je 't mooi drinken zonder blaa-
 KOENAARD.Ja, jy lui blaast malkaâr genoeg. maar zullen wy niet
 KNIERTJE.

(gaan?

Heb jy nou met het verwyten van de vrouwen haar Thee
 drinken gedaan?Wiens gebreeken gy zo kunstig hebt weeten af te maalen?
 Zo dunkt my is het mynbeurd, om de gebreeken van
 de mannen ook eens te verhalen.

4 DE THEEZIEKE JUFFERS,

KOENAARD.

Wel aan, zeg op, ik zal u aanhooren met geduld, maar ...

KNIERTJE.

Maar, wees niet bevreesd, ik zal niets zeggen, of't is waar,
Gelyk veel vrouwen, (zo als jy van de mannen zegt) tot
haar leedweezen, hebben vernoomen; (men-
Zinds dat'er zo veel koffyhuizen in deze stad zyn gekoo-

TRYN.

Ei, Juffrouw, drink jy eerst dat kopje uit, terwijl het
warm is;

En zeg Sinjeur dan de waarheid ter deegen en gewis.

Zy drinkt.

KNIERTJE.

Maar zeg my eens, waarom dat men de mannen, alle
dagen met hoopen,

Zo ras de klók tien, of elf uuren heeft geslagen, na de
koffyhuizen ziet loopen?

Daar men zo een stuiver voor een kopje geeft, dat men
t'huis, op zyn gemak,

Voor een oortje kan drinken, en dan noch een halve
stuiver voor een pyp toebak?

Dan zynder noch van die gekken, (heb ik wel hoore zeg-
gen) die uit haar eigen doos stoppen, en maar een
leegc pyp kommandeeren;

En't is evenwel vier duiten. En om de vrouwen in al-
les, tegens jou zeggen, te verweeren;

Zo vraag ik jou, offer wel grooter klapschoolen zyn,
vol zotterny,

Als de koffyhuizen? zie, dat moet jy evenwel, met my,
Bekennen, dat ze de zaletten ver overtreffen, met praat-
ten, en klappen,

En, onder't dampen van een pypje, niet anders doen als
van yders gebreeken, of staatszaaken te snappen.

Men gaat'er akskaks ofn tydverdryf, zaid men, dat je't vat.
En ondertuschen passeerd'er niets in deze stad,

Of men hoord het in de koffyhuizen, met veel omstandig-
heden, verhaalen;

En

En voornamentlyk van die jonge melkmuilen, die de
Juffrouws zo weeten af te maalen.

Dan zaid den eenen tegens den ander; kaerel! (dat je't ver-
staat, zy noemen malkaâr kaerel, al hebben ze
geen haar om 'er smoel) (een gewoel)

Daar heb ik gisteren op een zalet geweest, daar was zulk
Van Juffrouws by malkaâr, die, onder 't drinken van een
kopje water,

Malkander, met neigen en buigen, kongratuleerde; had
je daar elk zyn snaater (voort.

Eens gehoord; die was dit, en die was dat, en dat gaat zo al

In 't kort, daar geschied niets in deze stad, of men hoord
Het in de Koffyhuizen aanstonds voor wat nieuws vertel-

K O E N A A R D. (len.

Dat meugen de jonge gaffen doen; maar luiden, die haar
jaaren hebben, zullen haar met die beuzelingen niet

K N I E R T J E. (kwellen.

Ja, jaaren, of geen jaaren, veel loopen daar onder malkaâr,
als rottenstrond onder de peeper, dat heb ik jou
wel hooren zeggen.

K O E N A A R D.

Maar,

Is hier noch geen end aan?

K N I E R T J E.

Neen, ik begin eerst, myn zoete vaâr.

T R Y N.

Jy hebt gelyk, Juffrouw, wilt de mannen haar gebree-
ken ter deeg afmaalen,

Die zo, op de vrouwen haar Thee drinken, weeten te
schempen en te smaalen.

K N I E R T J E.

En dan zynder noch Koffyhuizen in avendant;
Daar men alderleije gedistilleerde wateren kan krygen,
in ons land;

Als kanneel, lamoen, en affootijaatie water daar beneeven,

Daar men voor een half mutsje vier stuivers aan geld
moet geeven!

6 DE THEEZIEKE JUFFERS,

KOENAARD.

Maar hier in Amsterdam verkoopt men in de Koffyhuizen geen gedistilleerde waters, of Brandewyn.

KNIERTJE, *een kopje krygende.*

Wacht, als dat kopje uit is, zal ik jou antwoorden. hou vast, Tryn.

't Kan zyn, dat ze 't hier niet doen, ik heb 'er zo naauw niet na vernoomen,

Maar 't is zeker dat de mannen, alle dagen, om de Koffy alleen niet by malkand'ren, in de Koffyhuizen, koomen,

Maar wel om malkaâr tyd te stellen, waar ze, na den eeten, by een zullen koomen by de wyn.

T'huis zeggen ze tegens de vrouwen, dat ze op een comparitie moeten zyn,

Maar ze comparitzen malkaâr daar niet kwaalyk, met zizinken in de hoek te speelen;

En zomtyds heele nachten over te zitten, daar, als zy t'huis zyn, om haar dingen te doen, een uur haar zal verveelen.

Hoe veel zynder wel, die zo op een avond, meêr zoek maaken in de kroeg,

Als de vrouwen in een heel jaar met Thee drinken, al drinken zy ze alle dagen, ja 's avonds laat, en 's morgens vroeg?

KOENAARD.

Dat doen geen braave mannen, die haar vrouwtjes lief hebben en extimeeren.

KNIERTJE.

Daar zynder weinig die om haar vrouwtjes denken, als ze de steenen in de handen hebben, en bezig zyn met Tiktakken, en Verkeeren.

KOENAARD.

't Is lang genoeg. Kom, laat ons gaan hooren, of 'er al Oostindischvaârs zyn t'huis gekoomen.

'k Heb gisteren op de beurs van een schipper, die uit 't Tessel kwam, vernoomen,

Dat

Dat ze reeds voor de wal waaren, en moogelyk dien dag,
noch binnen zouden zyn. En jy

Weet, dat myn broër verleden jaar al heeft geschreeven,
aan jou en my, (ren,

Dat hy dit jaar meende t'huis te zyn. Ik moet je verklaa-
Dat ik na hem verlang; want wy hebben, zeedert twaalf
Malkander niet gezien: en daar van daan (jaaren,

Meugen wy met een na Jooft, de bruijom van onze Leo-
noor, gaan,

En vraagen, of hy tavond by ons zal koomen, om de
huuwlykze voorwaarden op te stellen.

TRYN.

Hoe! zal dat huuw'lyk noch voortgaan? of is 't om jou
dochter wat te kwellen?

LEONOR.

Och! zult gy uw eenige dochter dan handelen zo straf?

Wel aan, ô wreede dood! kom help my aanstonds in myn
KOENAARD. (graf.

Dat is maar zotte praat, gy zult na onze wil u voegen,
En ons, gelyk het betaamd, in alles vergenoegen;

Of vreesd myn ongenâ.

KNIERTJE.

't Is Monsieur Jakob die ze mind,
Die jonge snoedshaan heeft haar oogen al over lang
verblind:

't Is waar, hy is wel van een eereelyk geslagt, daar niets op
valt te zeggen,

Maar daar is geen abergielias, daarom heb ik een spil
in 't wiel gaan leggen;

Hoewel, als zyn oom komt te sterven, zal hy een mooi
kapitaal erven, maar,

Hy kan noch voor zyn oom sterven; want de ouwe lui
zyn 't leeven gewend, gelyk jy weet, vaâr.

En dat zyn de reeden, waarom ik hem heb ons huis ver-
booden.

Nuzal het noodig zyn, dat wy maar voort de vrienden
nooden,

8 DE THEEZIEKE JUFFERS,

Van Jooft en onze kant, en maaken 't huuwelyk aan-
stonds klaar,

Eer dat zy iets kan bestaan, en ons brengen, in gevaar.
Want die jonge kleuters weten, als ze verliefd zyn,
honderd duizend laagen te bedenken,
Om haar ouders te bedriegen; al zouden zy haar naam
en eer daar mede krenken,
Zy vraagen'er niet na.

KOENAARD.

Jy hebt gelyk, Moer.

TRYN.

Ze heeft ongelyk; een huuwelyk moet
Niet gedwongen zyn.

KNIERTJE.

En wy verstaan 't nu zo.

KOENAARD.

En zo zy het niet doet;
En ons, in dit besluit, op het minst durfd tegen spreken,
Zal ik haar zo terstond, voor altoos, in 't klooster laten

TRYN.

(steeken.
Maar drinken ze in de kloosters ook wel Thee, Sinjeur?

KNIERTJE.

Hou

Jy jou bakkus, Tryn, wil je geraân weezen.

KOENAARD.

Laat ons gaan, vrouw;

Wy zullen tavond van die zaaken, met malkander, bree-
der spreken.

KNIERTJE.

Zie toe dat zy Jakob niet in laat, of ik zweer...

TWEEDE TOONEEL.

LEONOR, TRYN.

TRYN.

ZY zyn geweeken;
Dat 's eerst een rechte klucht geweest, wat dunk je 'er af,
Juffrouw?
Gy

KLUCHTSPEL.

9

Gy moet, gelyk gy hoord, met Joost u dan verbinden
door de trouw, (behaagen?)

Of in een klooster gaan; wat kan u nu van tweeën het best
LEONOR.

Wat zal ik zeggen; ik ben ten einden raad, en moet
myn lot beklagen, (my

Deeze wreede en strenge wetten van myn vader maaken
In al myn hoop, gansch hoopeloos. ô wreede dwang!

ô pyn! ô dwinglandy!

TRYN.

Maar wat zult gy nu doen, laat hooren?

LEONOR.

Ik zal gewillig sterven,

Dit's myn besluit, indien ik moet, myn trouwe minnaar
TRYN. (derven.

Hoor, Juffrouw, dat zou te gekkelyk staan. Te sterven
om de min, (zin,

Is nu geen mode meêr, dies steld die malligheid, uit uw
Hier dienen and're middelen, om dit huwelyk te breeken,

In't werk gesteld; kon ik de knecht van Jakob maar eens
spreeken.

LEONOR.

Maar zeg, wat uitkomst kund gy toch verhoopen van zyn
TRYN. (kant?

Hoor, Juffrouw, jy weet, hy is loos, en heel schran-
der van verstand;

Indien dat ik hem spreek, meugt gy een goede uitkomst
Ik ga eens zien... (hoopen:

LEONOR.

Daar word gebeldt, Tryn, doe de deur open.

DERDE TOONEEL.

LEONOR, JAKOB, WEERHAAN, TRYN.

TRYN.

Nooit kost je beter van pas koomen, als in deze te-
genwoordige tyd.

A 5

JA-

10 DE THEEZIEKE JUFFERS,

JAKOB.

Hoe dat?

TRYN.

Van dezen avond, word jou lieffte de bruid, zo
jy haar niet bevryd.

JAKOB.

'k Zag uw ouders uit gaan, 't geen my deé besluiten, om
stoutelyk aan te kloppen, en te hooren,
(Wyl ik uit haar gebaar iets merkte) wat lot my was
beschooren.

De vrees, voorspelde my reeds dit droevige ongeval,
't Geen my, zo ik u moet missen, in 't eind doen sterven zal.
Maar 'k bid u blus toch eens, de hoop van myn brand-
dend verlangen,

Ken ik die gelukkige, die gy, als bruijom, moet ontvan-

TRYN.

(gen?

't Is Joost.

JAKOB.

Hoe! Joost? die treuzelaar! die ouwen en gierige gek?

WEERHAAN.

Dat pothuisdiefje! die daar gunder woond in 't groene hek!

TRYN.

Die zelfden knevel is het, ja.

JAKOB.

Helaas! wat moet ik hooren!

TRYN.

(kooren.

Die haar vader nu voor haar, tot een bruidegom, heeft ver-
En 't huw'lyk zal van avond geslooten worden, zo
jy 't niet belet,

En hem, eer't is te laat, met een abelheid, deze pas verzet.

JAKOB.

Ach! Weerhaan, kund gy nu, tot myn behoudenis, niets be-

LEONOOR.

(denken?

Maar wacht u iets te doen, het geen myn naam of eer
kan krenken.

TRYN.

Juffrouw, daar word gescheldt, ik vrees.

LEO-

LEONOR.

't Zal vader zyn, wat raad,
Tryn? wat staat my nu te doen, in deeze bedroefde staat?
Want zo hy hier Jakob ziet, zo ben ik gewis verlooren.

JAKOB.

Ik zal door reden hem beweegen...

LEONOR.

Die zal hy geenzins hooren.

TRYN.

Doe jy de deur op, 'k zal hen zo lang verbergen op de
zolder, in een hoek.

WEERHAAN.

Ik word zo achterlastig, Tryn, och! ik vrees voor myn
(broek.

VIERDE TOONEEL.

LEONOR, KAATJE.

LEONOR.

Wat is jou zeggen, kind?

KAATJE.

Ik heb een brief, die hier moet weezen.

LEONOR.

Hoe hier! weet jy dat wel?

KAATJE.

Zie daar, de Juffrouw kan ze leezen.

LEONOR.

Waar komt de brief van daan?

KAATJE.

Uit Oostindien. Myn vader heeft ze meê ge-
bragt, en gezegt,

Dat ik ze hier bestellen zou.

LEONOR.

Gy zyt wel onderrecht.

Daar, kind, dat is voor uw moeite, gy kund 'er wat voor
(koopen.

KAATJE.

'k Dank je zeer, Juffrouw, ik zal eerst na myn vader loo-
En zeggen dat ik de brief besteld heb.
(pen,
VTF-

12 DE THEEZIEKE JUFFERS,

VYFDE TOONEEL.

LEONOR *alleen.*

TRyntje, daar is geen zwaarigheid ;
Laat Jakob, met zyn knecht, maar af koomen.

WEERHAAN *van binnen.*

Wel gezeid.

ZESDE TOONEEL.

LEONOR, JAKOB, WEERHAAN, TRYN.

TRYN.

Wie is 'er toch geweest ?

LEONOR.

Zie deze brief heb ik ontfangen.

TRYN.

En waar van daan, Juffrouw ?

LEONOR.

Uit Oostindien, van myn oom.

TRYN.

Wat ben ik in verlangen.

Ei lieve! breek ze eens op, en lees ze toch over luit ;
Op dat men hooren mag, wat deze Oostindische brief
beduit.

LEONOR.

't Is tegens myne pligt, dat ik myn vaders brieven op-
breken zou, en lezen.

TRYN.

Maar hier leid zeker te veel aangelegen ; wil niet vreezen,
Ik zal ze wel weér toc maaken, laat dat op my maar staan ;
Ja zo, dat jou vader 't niet eens zien zal kunnen.

LEONOR.

Wel aan.

LEO-

LEONOR leest.

Beminde broeder, na groetenis, laat ik u weten, als dat hier iets is voorgevallen, 't geen my belet, om dit jaar t'huis te koomen, gelyk ik u geschreeven had, maar ik hoop in 't aanstaande jaar, by gezondheid, met de eerste Scheepen, t'huis te zyn. Vaar wel. met haast geschreeven, op 't afgaan van de scheepen, op Batavia, den...

Uw E. Broeder,

FREDERIK vander LOEN.

TRYN.

Nooit kon 'er beter tyding, om uw huw'lyk te breeken, voor u uit koomen.

JAKOB.

Hoe dat? ei! zeg het ons.

TRYN.

Hier valt nu niet meêr te schroomen. Hoor, Weerhaan, jy moet jou nu verkleeden gaan, En speelen de rol van een oostindischvaâr; niet lang te staan.

WEERHAAN.

Dat heb jy wel drommels fiks, Tryn, hoe is 't met jou; wat mienje

Met deze zotte praat? heb ik van myn leeven de lienje Gepasseerd? kan ik Chinees, of Japans, of Hottentots, of diergelyken praat?

Neen, Tryn, ik bid je, dat je dat maar achterweegen laat.

TRYN.

Jy kolderd genoeg, al heb jy de lienje niet gepasseerd, en al kan jy geen Japans, Chinees, of Hottentots spreken.

WEERHAAN.

(ken!

Hoe is 't? hou jy me voor een gek, Tryn? gansch zellewee-

TRYN.

Daar ben je veel te wys toe. Maar al die kold'ren, zyn die dan gek?

WEER-

14 DE THEEZIEKE JUFFERS,

WEERHAAN.

Welja ze.

TRYN.

Dan beklaag ik jou.

WEERHAAN.

Waarom?

TRYN.

Om dat jy met dat gebrek,

Zo veel besmet bent.

WEERHAAN.

't Is jammer dan, dat die gebreeken

Wel in de meeste part, van alle menschen steeken;

Want daar zyn 'er weinig te vinden die niet kold'ren,
doch elk op zyn manier, Tryn, dat je 't vat.

En, als jy jou hart recht uit zoud spreken, wou jy niet
wel, dat je zo een kold'raartje al had?

JAKOB.

Het is genoeg hier van. Zeg ons, wat dat je hebt verzonnen?

TRYN.

Hoor toe, maar 't werk diend aanstonds wel begonnen.

Weerhaan, jy moet jou houwen of je uit Oostindiën
komt, en, myn Sinjeur zyn broeder bent,

Die hy met deze scheepen t'huis verwacht.

WEERHAAN.

Of hy zyn broeder dan niet kend?

TRYN.

Neen! hy was jong, toen hy daar, om zyn lichtmissery,
is na toe gevaaren;

En hy heeft uit geweest, laat zien, al ruimtjes twaalf
jaaren;

En in die tyd veranderd een mensch veel, voornaament-
lyk in dat warme land.

WEERHAAN.

(verstand!

Ja meenje 't zo, ik vat her, Tryn, de droes! wat heb je groot
Maar gelyk ik hem al wat?

TRYN.

Welja! wat meug je vraagen? Val

Val maar aan 't werk.

JAKOB.

Ach! Weerhaan, lieve vrind, zult gy den
aanflag waagen?

En zie je kans om my te redden uit deze droeve nood?

Gy weet in haar behoud, bestaat, myn leeven, of myn
dood.

En ik, ik zal uw trouwe dienst, heel rykelyk, beloonen,

En, tot een dankbaarheid, u daar voor schenken hon-
derd kroonen.

WEERHAAN.

Ik vrees....

TRYN.

Waar voor? jy hebt 'er van jou leeven zo menig be-
droogen, het zal de eerstemaal niet zyn;

Jy bent in bedriegerijen uitgestudeerd, al hou je jou zo fyn.

En zo je 't niet doet, zo heb je nooit op myn liefde te
hoopen.

WEERHAAN.

(pen.

Wel, dan zal ik 't waagen, al zou ik 't met de dood bekoo-
Hoor, Tryn, ik, en myn Heer, zullen allebei in dat
gewaad hier koomen, dat je 't vat;

Ik, als jou Sinjeurs broër; en myn Heer, als een kon-
fraater van me. En ik zal 't ouwe wyf wys maa-
ken, dat

Ik wel zo een drie vier duizend pond Thee heb meê ge-
brogt.

TRYN.

Dat is te grof geloogen;

Zeg liever van een honderd pond twee drie, dat 's genoeg,
om Juffers oogen

Te blinden, die zo verslingerd is op de Thee, gelyk je weet,
Dat ze byna al haar zinnen en verstand daar door vergeet;

Ja, ziek is zo ze een uur of twee zonder Thee drinken
moet weezen.

WEERHAAN.

Maar, jou Sinjeur, Tryn, is een looze vos, dat doet
my vreezen, Dat

16 DE THEEZIEKE JUFFERS,

Dat hem de visinemie van zyn broër noch te vast in de harsens is geprent.

En wat drommel zal ik toch zeggen, als my de Vent Eens na zyn geslachtregister vraagd, en uit wien wy zyn gesprooten?

Wie onze voorouders zyn geweest, en waar ze gewoond hebben? hoe veel looten

Daar uit zyn voortgekomen? en waar ze al gebleeven zyn?

En hoe wy aan de Van van vander Loen zyn gekomen? wat zal ik dan zeggen, Tryn?

TRYN.

Hoor, zeg jy maar, dat jou overgrootvaars vader tot Loenen was gebooren,

Dat is genoeg, Weerhaan, om die ouwen gek te bekooren.

Maar lustig, ga, maak dat je oostindische kleëren krygt, 't word tyd;

Want het is op het tijpe dat ze t'huis zullen koomen.

WEERHAAN.

Myn Heer, zyt

Gy gereed?

TRYN.

Kom, wil maar, met uw knecht, vertrekken, Eer dat haar ouders u hier betrappen. Hy zal u voors ondekken,

Wat dat u staat te doen. En jy, Juffrouw, moet vooral Diebrief voor uw ouders verbergen.

LEONOR.

Maar zeg, waar toe zal

Dat noodig weezen?

TRYN.

Ik zal het u teristond wel zeggen, Ga jy maar voort, Weerhaan, en wilt uw dingen te deeg beleggen.

WEERHAAN.

Myn Heer, kom laat ons gaan; hoe sta je zo?

JAKOB.

Vaar wel, myn Engelin.

TRYN.

TRYN.

gin.

Ik zeg noch eens, ga voort, en maak dadelyk maar een be-
Nou, Weerhaan, pas dan op.

WEERHAAN.

Goed, Tryn, laat my die zorg bevoolen.

ZEVENDE TOONEEL.

LEONOR, TRYN.

LEONOR.

MAar zeg my, zal 't geen schanden zyn, dus van myn
pligt te doolen?

TRYN.

Hoe is 't nou, komt mal weêr boven? wel wat schande
steekt daar in?

Hoe menig zyn 'er wel, die haar ouders huis verlaaten,
en met haar vrijers deurgaan, als zy tegens haar
zin

Gedwongen werden om met anderen, die ze haaten,
te moeten paaren.

Het is een mode, die al in 't gebruik geweest is over een
twee drie duizend jaaren.

En gy doet dat niet eens, en zyt alreeds bevreesd voor
schand.

LEONOR.

(stand,

't Betaamd geen dochter, die kennis wil hebben en ver-
Omiers buiten haar ouders zin te doen, of te onderwinden.

Schoon dat 'er genoeg in deze tegenwoordige tyd zyn
te vinden,

Die niet veel na de lessen van haar ouders vraagen, en
maar haar gang gaan,

Zonder de minste acht op haar eer, of reputaatie te slaan;

Maar de zulken wil ik niet stellen by vroomme dochters,
die haar ouders beminnen, en in waarden houwen.

TRYN.

Wel waarom dan zo veel spels gemaakt? ik zou dan met
Joost trouwen,

B

En

18 DE THEEZIEKE JUFFERS;

En myn ouders gehoorzaamen, als een vroome dochter
betaamd.

Maar ik geloof, dat jy al meê de rest slagst. Nou, word
niet beschaamd.

LEONOR.

Zwyg, Tryn, het past u niet op deze wys tegens my uit
tevaaren.

TRYN.

Hoor, Juffrouw, laat ons maar begaan, wy zullen 't
heel wel klaaren,

Dat gy ...

LEONOR.

Daar word gescheldt, 't zal vader en moeder zyn,
ga, laat haar in.

TRYN.

(zin.

Verberg jy maar de brief, en stel alle zwaarigheid uit uw

ACHTE T O O N E E L.

LEONOR, KRISTINA, ELISABET,
KORNELIA, TRYN.

KRISTINA.

WEl hoe, Juffrouw, Leonoor! vinden wy jou zon-
der Thee drinken? dat 's buiten gedachten.

KORNELIA.

Daar 't reeds zo laat na de middag is. Hoe kan je zo lang
wachten?

ELIZABET.

De Juffer zal, buiten twyffel, al een Theetje gedronken
hebben, na ik gis.

KRISTINA.

Anders was 't een ongehoorde zaak zo lang na den
eeten zonder Thee te weezen.

LEONOR.

Dat 's wis.

Mama, en ik hebben al een ketel of twee uit, moet
je weeten;

Het

Het is ons eerste werk, zo dra als wy gedaan hebben met eten.

ELIZABET.

't Gebeurd me ook zelden, dat ik een uur na den eten met Thee drinken wacht.

Is Mama uit?

LEONOOR.

Ja.

ELIZABET.

Dat's jammer, wy hebben elk een proefje Thee of twee mee gebragt,

Om hier te drinken, en uw beider oordeel eens te hooren.

LEONOOR.

Jy verplicht ons ten hoogste, Juffers, en komt niet verlooren,

Indien je maar een oogenblik... Maar zagt, daar word gescheldt.

Tryntje, maak de deur op; 't zal Mama weezen, die daar beldt.

NEGENDE TOONEEL.

KNIERTJE, LEONOOR, ELIZABET, KRISTINA, KORNELIA, TRYN.

KNIERTJE.

Goeden dag, Juffrouws! hoe! ben je lui niet beezig met Thee drinken? wel, Leonoor, wat schanden

Beleefik van je? ga voort, Tryn, met 'er vlugt, en rep jou handen,

Haal 't water hier.

TRYN.

Wel, Juffrouw.

20 DE THEEZIEKE JUFFERS,

T I E N D E T O O N E E L.

KNIERTJE, LEONOR, ELIZABET,
KRISTINA, KORNELIA.

KNIERTJE.

JY hoorde jou wat te schaamen, dat je
de Juffers hier zo laat staan,
Daar je weet, dat de ketel hier altyd over hangt; 't is
kwaalyk gedaan,
Dat jy iemand, die ons komt bezoeken, zo lang zonder
Thee laat. Zie daar, ik kan het niet vergetten;
Ik ben 'er van ontsteld; ja! 't is een krimineele zaak,
moet je weeten.

ELIZABET.

Ontstel je daar zo niet over, Juffrouw, 't gebeurt my
wel meê,
Dat ik eerst aan 't gezelschap een praatje verleen.

KNIERTJE.

Zonder Thee?
Ja wel! zie daar, Juffrouw, het zyn ongehoorde dingen,
Dien ik ten hoogste straffen zou, indien ze aan my stingen.

LEONOR.

Maar, Mama, de Juffers kwamen zo even voor jou
eerst in huis.

KORNELIA.

Nou sla dat over, Juffrouw, 't was maar een klein abuis.

KRISTINA.

Wy hebben elk een proefje Thee of twee meê gebragt;
is 't met jou behaagen,
Dat wy ze hier met malkander konsummeeren?

KNIERTJE.

Wat meug je vraagen!
Je verobbelezeerd ons ten hoogsten. Tryn, Tryn, is
het water haast klaar?

TRYN, van binnen.

Juffrouw, 't zingt al, 't is aan de kouwe kook.

KNIERT-

KNIERTJE.

Kom, Leonoor, waar wagt gy naar?
Haal ons het nieuwe modes theegoed, met een trekpotje
vyfzes, van boven; nou wakker, zonder draalen.

ELFDE TOONEEL.

KNIERTJE, ELIZABET, KORNELIA,
KRISTINA.

KNIERTJE.

EI lieve, Juffrouws, zet u neêr; ik moet je wat
nieuws verhaalen. *Zy gaan zitten.*

Onze Leonoor is de bruid; myn man zal met de bruigom
Hier koomen, om't huuwelyks kontrakt te maaken;
daarom

Verzoek ik, dat jy lui hier blyft.

ELIZABET.

Wel! daar hoor ik wonder

Van op! jou dochter de bruid!

KRISTINA.

Ik docht, dat jy haar zonder

Een man woud laaten blyven, in haar maagdelyken staat;
Om dat de mannen altyd zo schrollen op de vrouwen
haar Thee drinken.

KNIERTJE.

Dat's nou te laat.

Ook bevind ik, dat de dochters wat gevaarelyk te bewaa-
ren zyn, als ze haar jaaren krygen;

Men ziet 'er dagelyks zo veel ekfempels af; maar laat ik
zwygen. *Daar word gescheldt.*

Wel wat geschel is dat! Tryn, Tryn, kom hier, rep je
wat; en zie eens wie 'er zo beeftig scheldt.

*Tryn zet het water op de tafel,
en opend de deur, ondertus-
schen maakt Leonoor alles klaar.*

TWAALFDE TOONEEL.

KNIERTJE, ELIZABET, LEONOR, KRISTINA, KORNELIA, TRYN, WEERHAAN, gekleed als een Oostindischvaar.

WEERHAAN.

G Oeden dag, Juffrouw. Ik vind hier het haartje wel gesteld.

KNIERTJE.

Wiebenje, vrind?

WEERHAAN.

Hoe drommel zal 't hier weezen!

Kan jy dat aan myn planje niet zien, en uit myn troonje leezen

Wie dat ik ben? moet jy dat juist vraagen? nou, wel aan, Wil eens ter deegen jou blikken op myn bakkus slaan.

KNIERTJE.

Ik denk niet dat jy Frederik bent, de broeder van myn man!

WEERHAAN.

Maskie! dat moest ik weeten.

Maar ik zie nou wel, jy lui hebt my hier al vergeeten.

KNIERTJE.

Dan hiet ik je wellekom, vergeef 't my, dat ik u ten eersten niet heb gekend,

Vermits jy in die tyd, dat je weg geweest zyt, magtig veranderd bent.

Kom voort, Leonor, en wil jou oom verwellekoomen.

LEONOR.

(men.

Wellekom, oom. „ och! och! Tryntje, ik begin te schroom.

TRYN.

„ Hou moed, het zal wel gaan.

WEERHAAN.

Nicht, gy zyt braaf uit den drek gegroeid, maar, Ik heb een kist of twee gekadraaid, daar een hoopen goed in is, die moet ik gaan haalen, waar

Zal ik die best brengen?

KNIERT-

KNIERTJE.

Wat behoef je dat te vraagen?

LEONOOR. (gen.

„Ik vrees, Tryn, dat wy ons dit werk noch zullen beklaa-

WEERHAAN.

Maar hoe! waar drommel is myn Broër, dat ik hem niet zie?

KNIERTJE.

Die is uit, maar zal straks t'huis koomen, Zwager.

Maar, by wie

Zou jy nader jou goed brengen, als by ons, zo't is met jou begeeren?

Maar, Zwager, heb je wel Thee mede gebragt?

WEERHAAN.

Ik en myn konfraater hebben zamen wel een acht honderd pond.

KNIERTJE.

Dat is ter eeren!

WEERHAAN.

En myn konfraater wil zyn part voor een kleine prys wel overdoen;

Zo je iemand weet, jy kund ze hem rekommandeeren, hy zal't je vergoën,

En voor jou moeiten, jou een Katje vyf zes oversnyten. Ik heb hem by my genoomen,

Om dat hy hier geen vrienden of kennis in deze Stad heeft, hy zal met my hier koomen

Slaapen, zo je't verstaat; want het is myn beste maat Die ik in Oostindien gehad heb.

KNIERTJE.

Zwager, laat

Jy hem maar koomen; ik en deze Juffrouws zullen zyn Thee ook wel koopen,

Als hy'er, voor een redelyke prys, afstaan wil.

WEERHAAN.

Wel, ik mag dan na de steiger loopen, Om hem voort, met ons goed, te haalen. Tabbeetjes, Zus.

24 DE THEEZIEKE JUFFERS;

Juffrouws, hou je zo lang by malkaâr, hoor je wel, tot flus.

KNIERTJE.

Ei lieve, Zwager, kom wat gaauw weêrom, en wil niet lang draalen.

WEERHAAN.

Neen, ik zal haast weêrom zyn.

DERTIENDE TOONEEL.

KNIERTJE, ELIZABET, LEONOR, KORNELIA, KRISTINA, TRYN.

KNIERTJE.

Hoe zal ik nou myn hart ophaalen.

TRYN.

Juffrouw, de Thee vertrekt.

KNIERTJE.

Kom, maaken wy maar een begint.

Zy zetten zich neêr, en drinken.

ELIZABET.

Wel nou, Juffrouw, hoe smaakt jou die Thee? is ze na jou zin?

KNIERTJE.

Wel, Juffrouw, als ik myn oordeel openhartig zal zeggen, Zo dunkt my, dat ze zo een klein landfmaakje heeft.

KRISTINA.

Dat moet ik wederleggen.

Ik zou het voor een Boontje houwen. Ei! Leonor, proef eens meê.

KNIERTJE.

Wel, Juffrouw, hou jy dat voor een Boontje? dan heb je geen kennis van Thee.

Wat zeg jy nou, Dochter?

LEONOR.

Mama, 't heeft in het minst geen gelyken

Na een Boontje.

KNIERTJE.

Zo is 't ook, Kind. wil nou eens het vonnis fryken
Van deze Thee.

KRIS-

KRISTINA.

Dat is een Bloemige Zeep.

LEONOOR.

Holla! dat is mis;

Het is een Zeepige Bloem; na myn smaak.

ELISABET.

Dat's waar, Juffrouw, 't is

Een Zeepige Bloem. Maar, waar voor zoud gy dezen
houwen?KNIERTJE, *het kopje onder de neus houdende.*Die voor een Roozemaryntje. Maar, ik ben wat ver-
kouwen; (gaan.)Ik zal ze eerst eens proeven, ik durf op de reuk niet aan-
Ja, wel te wecten, is't een Roozemaryntje. Proef, Leonoor.

LEONOOR.

Mama, heeft wel geraân.

KORNELIA.

Wat zeg je dan nu van deze?

KNIERTJE.

Die kan my niet behaagen;

Zy smaakt zo bamboesachtig. Proef, Leonoor.

LEONOOR.

Foei! nooit heb ik van myn dagen

Geen slechter Thee, als deze, geproefd.

ELIZABET.

Jy hebt gelyk, Juffrouw.

KNIERTJE.

Ik wed het onze Meid wel proeven kan. Wat zeg je,
Tryn? nou

Spreek.

TRYN.

Wel, Juffrouw, als ik het zeggen zal; het een en het ander
Is water, en maar zo wat gorellegooi onder malkander.

KNIERTJE.

Ja, jy bent een rechte gorellegooi, als men jou te deeg
bezieet;

Jy wilt alle dingen wecten, en ondertusschen weet je niet.

26 DE THEEZIEKE JUFFERS,

KRISTINA.

Ei lieve! Juffrouw, proef deze Thee eens.

KNIERTJE.

Die kan my niet gevallen.

LEONOR.

Dat's Hooi Thee.

ELIZABET.

Zo is't ook, Leonoor, en de slechtste van allen.

KNIERTJE.

Proef nou de myne eens ter deeg, eer je jou oordeel veld,
Die heb ik onderweeg opgedaan.

KRISTINA.

Ze is lekker.

KNIERTJE.

Ze kost my ook veel geld.

Maar laat ik nu elk zyn oordeel eens van dit proefje hoor-

KORNELIA.

(ren?)

Ik zou 't voor een Keizers Theetje houwen, en daar op
wel durven wedden.

LEONOR.

Dan had je 't verlooren.

't Is Thee de Roozen, niet waar, Mama?

KNIERTJE.

Dat heb je wel geraân.

Hou ze maar eens onder de neus, de Roozegeur zal
'er inslaan.

KRISTINA.

Zy schenkt uitsteekend groen.

ELIZABET.

Ja wel, Juffrouw, ik moet bekennen,

Dat ik ze voor Keizers Thee prefereeren zou, en my daar
aan wel wennen.

KNIERTJE.

Maar zagt, daar word gescheldt; maak de deur eens op,
ras, Tryn.

Het zal voorzeker myn man, met myn Dochters Brui-
gom, zyn.

VEER

VEERTIENDE TOONEEL.

KNIERTJE, LEONOOR, ELIZABET,
KRISTINA, KORNELIA, TRYN,
KOENAARD, JOOST.

KNIERTJE.

Ben je daar, Vaar, jou Broër is, uit Oostindien,
t'huis gekoomen.

KOENAARD.

Wel, ik heb daar even noch Oostindischvaars gesproo-
ken, en niets van hem vernoomen.

Waar is hy?

KNIERTJE.

Hy is na de steiger gegaan, om zyn goed te haa-
len. Man! dat je eens wift,

Wat al Thee dat hy en zyn konfraater meê brengt; ja,
zyn heele kilt

Is boorde vol!

KOENAARD.

Wat brufft my zulke lompe vodderijen:

't Was beter, dat hy wat anders meê gebragt had, om
te bedijen.

Wel nou, Bruigom, geef jou Liefften ten minsten eens
een zoen.

Of ben je beschaamd voor deze Juffers?

JOOST.

Wel, ik zal 't dan doen.

Juffrouw, 't is uit uw 's vaders last, dat ik u kom ge-
naaken,

Om, zo het u behaagd, uw lieve lipjes eens te raaken.

LEONOOR.

Zacht, zacht, myn Heer, niet al te haastig.

JOOST.

Myn Lief, wees niet beschaamd,
Want ik zal niets doen, als het geen my toekomt, en
betaamd.

28 DE THEEZIEKE JUFFERS,

Een kusch is immers geen schand, laat ik myn ver-
langen bluffchen.

TRYN.

Nou, geef hem een smoddermuiltje, Juffrouw, en laat
hem eens kuffchen.

LEONOOR.

*Joost vat Leonoor
om den bals.*

Zacht, wat heufchelyk, myn Heer.

ELIZABET.

Wel, dien Heer schynt heel galant.

KORNELIA.

En net gemaakt van leest, niet waar?

TRYN.

Ja, als een Olyfant.

KNIERTJE.

Kom, Bruigom, zet u neêr, en drink met ons een kop-
je water.

TRYN.

Dan zal dien bloed noch meêr verflappen, zo hy...

KNIERTJE.

Hou je snater;

Hoe is 'thier met de meid?

KOENAARD.

Ik zal my ondertuffchen, wat verkleeden gaan.

VYFTIENDE TOONEEL.

KNIERTJE, JOOST, LEONOOR, ELIZABET,
KORNELIA, KRISTINA, TRYN.

TRYN.

Nou, Bruigom, ga jy by jou Bruidje wat zitten,
het staan

Is ongezond, jy mogt 'er de podegra van in jou beentjes
krygen.

KNIERTJE.

Tryn, ik vraag noch eens of jy je snater toe zult houwen,
en zwygen? *(lyf.*

Kom, Bruigom, drink jy, met ons, wat warm water in jou
KRIS-

KRISTINA.

Is myn Heer een liefhebber van een kopje Thee?

JOOST.

Dat is myn tydverdryf.

TRYN.

Dan zal je met jou aanstaande Bruid wel over een koo-
men; want alle morgen,Moet jy vroeg ten bed uit, om de Koffyketel te bezorgen,
En reed te maaken, tegens dat jou Liefften opstaat.Want jou aanstaande vrouw houd alle dagen bezoek,
's morgens met Koffy, en na den ecten met Thee,
tot 's avonds laat.

KNIERTJE.

'k Zeg dat gy zwygen zult, of gy meugt vreezen ...

Daar word geklopt. maak op, Leonoor; 't zal jou oom,
met zyn konfraater, en 't goed weezen.Ja wel! ik luik op, als een roos, als ik om al die Thee
denk, zie daar,Ik kan me niet bedwingen. Hoor, Juffrouws, ik noð je
allegaâr,Alle dagen, tot mynent; jy lui meugt vry koomen, zonder
schroomen.Maar, ik zie myn Zwager daar, met zyn konfraater,
koomen.

ZESTIENDE TOONEEL.

KNIERTJE, LEONOR, ELIZABET, KRIS-
TINA, KORNELIA, TRYN, JOOST; JA-
KOB en WEERHAAN, gekleed als Oost-
indischvaârs, KLAAS, JAN.WEERHAAN, *hem dronken houdende.*S ervitorie! vind ik je lui noch altermaal by malkan-
der, vrolyk en zoet?

Wel dat is me zeker lief.

Hy struikeld.

ELIZABET.

Zacht, Heer, jy zou zo 't goed
Wel

30 DE THEEZIEKE JUFFERS,

Wel breeken.

WEERHAAN.

Juffrouw, myn been glipten uit.

KLAAS.

Waar zullen wy 't goed brengen?

KNIERTJE.

Myn Man zal 't jou wel wyzen.

Liefte! Liefte!

WEERHAAN.

Maar, wat is dat toch voor een gryzen
En ouwen Bol, die daar onder de Juffrouws zit en praat?

KNIERTJE.

Myn Dochters Bruigom. Liefte! Liefte! waar blyf je?
ben je doof?

ZEVENTIENDE TOONEEL.

KNIERTJE, LEONOR, ELIZABET, KRIS-
TINA, KORNELIA, TRYN, KOENAARD;
WEERHAAN en JACOB, als Oostindisch-
vaars, KLAAS, JAN, JOOST.

KOENAARD.

D At's een gelaat!
Wel, jy schreeuwd of je gek bent.

KNIERTJE.

Wil jou Broër verwellekoomen,
En zeggen, waar hy zyn, en zyn konfraters goed zal
zetten.

LEONOR, tegens Tryn.

„Och! ik begin te schroomen.

TRYN.

„Hou moed, Juffrouw, het zal heel wel gaan.

KOENAARD, *Weerhaan sterk aanzierende.*

Ben jy myn Broër?

WEERHAAN.

Wel ja, ben ik jou Broër niet? hoe is 't! of heeft myn Moër
My

My in de wieg verruild, dat jy lui my niet wilt kennen?
 Zie daar, zo moet my dit en dat, ja, de pokken wel
 schennen, (gaan.

Zo'k voort niet met myn goed na een and're plaats zal
 KNIERTJE.

Dat zal wel leugens zyn. Maar, Man! hoe meug je
 zo staan?

Kan jy dat niet aan 't kloppen van je hart voelen, dat het
 jou eige vleeschelyke Broeder is? bekykt

Hem eens te deeg.

KOENAARD.

Ik zeg noch, dat hy hem niet gelykt.

WEERHAAN.

Wil hy my niet kennen; maskie, daar leid my weinig
 aan geleegen.

KNIERTJE.

Och! daar meê gaat hy heen; en dan ben ik al myn
 Thee kwyd. wil hem beweegen,

Leonoor, dat hy blyft, of ten minsten dat hy zyn goed
 hier laat.

WEERHAAN.

Hoe drommel is 't! zal ik myn goed hier in brengen,
 of niet?

KOENAARD.

Waar is 't?

WEERHAAN.

Wel, op de flec, op straat.

KNIERTJE.

Vrinden, ik zal 't je wel wyzen, gaat met me.

JAN.

Als 't jou beliefd.

ACHTIENDE TOONEEL.

WEERHAAN en JAKOB, als Oostindischvaars;
 KOENAARD, LEONOR, JOOST, ELI-
 ZABET, KORNELIA, KRIS-
 TINA, TRYN.

KOENAARD.

JA wel, wat zal ik zeggen?
 Maar, zo jy myn Broër bent, zo wil my eerst uitleggen,
 Uit wat stam onze Voorouders zyn gesprooten, en by wie
 Zy eerst gewoond hebben, en hoe ze eerst zyn op de
 been gekoomen?

WEERHAAN.

Maskie,

Dat kan ik makkelyk doen: wy zyn eerst voortgekoomen
 Van Simiramus; en daar na, na dat ik heb vernoomen,
 Kreeg Simiramus Soliman; en Soliman trouwde de
 schoone Omphalé, dat je 't vat;
 En Omphalé baarde een zoon, die noemden ze Amuraht;
 En deze Amuraht trouwde Dido, die, zeven jaaren van
 te vooren,
 Den groote Midas baarde, met zyn lange ezels ooren;
 En deze Midas trouwde, na verloop van cenige tyd,
 Heleen van Troije, daar gy het eerste kind van zyt,
 En ik het tweede. Meër weet ik van ons geslacht niet
 te zeggen.

KOENAARD.

My dunkt, dat jy dat geslacht ezelachtig genoeg hebt uit
 gaan leggen.

Want ik heb diergelyken geslachtregister nooit gehoord.

JAKOB.

Myn Heer, jou Broër wil hem wat vermaaken, wees
 niet gestoord;

Hy is altyd zo een aardige Snaak geweest.

WEERHAAN.

Jy hebt gelyk, konfrater.
 Maar

Maar, verhaal jy hem eens, dat ik jou zo dikmaals heb
verhaald; ik zal ondertuffchen een kopje water,
Met deze Juffrouws, drinken.

JAKOB.

Na hy my heeft berecht,
In Indiën, daar hy my wel duizendmaalen heeft gezegt,
Uw ftatuur en weezen; moet ik bekennen, zonder loogen,
Dat hy my zeker geenzints, door zyn zeggen, heeft be-
droogen;

Want zo jy my maar ontmoet waart, buiten hem, ik
zou je voort

Kennen; zo net heeft hy jou afgemaald; by myn woord,
Ik verhaal jou geen leugens. Ook ging hy my verklaaren,
Dat zyn Voorouders de toenaam van Vander Loen al
over twee honderd jaaren

Gevoerd hebben; en de oorsprong, waar ze eerft van
daan gekomen is.

KOENAARD.

Zo hy my dat

Weet te zeggen, is hy myn Broeder; want ik geloof,
dat 'er in de ftad

Geen mensch is die dat weet.

WEERHAAN, *fchielyk opspringende.*

Maskie! dat weet ik net.

KOENAARD.

Ondek het my nader.

WEERHAAN.

(der

Het komt zo by, om dat onze Overgrootvaars vaders va-
Tot Loenen voorheen is gebooren, en ook groot ge-
maakt;

Maar om den Oorlog is hy 'er van daan gevlugt, en tot
Amsterdam geraakt,

Dat toen pas zo groot, als een dorp, was, en zinds die
tyd heeft hy de Van van Vander Loen aangeno-
men.

En die is zo al voort en voort geërf, tot dat ze op ons is
gekoomen.

34 DE THEEZIEKE JUFFERS,

KOENAARD.

Daar heb je groot gelyk in, en ik twyffel nu niet meêr,
Of gy zyt myn eigen vleeschelyke Broêr; maar zie daar,
ik zweer,

Dat ik jou niet zou gekend hebben, al had ik over jou
gefallen, zo ben je veranderd, zederd twaalf
jaaren,

Zo lang is het nu wel geleeden, dat je na Oostindien zyt
gevaaren.

NEGENTIENDE TOONEEL.

KOENAARD, JOOST; WEERHAAN en JA-
KOB, als Oostindischvaars, KNIERTJE,
LEONOOR, ELIZABET, KRIS-
TINA, KORNELIA, TRYN.

KNIERTJE.

IK heb jou lui goed, door de zydeur, in onze achter-
kamer laten zetten, en
De Sleeper, met de andere man, betaald. maar, Man! ken
Jy jou Broêr noch niet?

KOENAARD.

Ja, stel jy jou maar te vreden.

WEERHAAN.

Maar, Broêr, zeg my eens, rond uit den borst, om welke
Die oude Paai zo geduurig by jou Dochter zit? holla! wat!

KOENAARD. *Weerhaan struikeld.*
Het is myn Dochters Bruigom.

KNIERTJE.

Maar, Zwager! wat ben je ook zat;
Dat's immers geen respekt, dat jy jou zo dronken hebt
gaan drinken.

WEERHAAN.

Dat's op zyn Sappetouws, Zus; ik meen noch anders
terinkikken:

Maar de droes, Juffrouws, wat heb jy lui al een water
gezoopen, van die tyd

Af

Af dat ik hier eerst kwam, en jy lui bent noch bezig! hoe raak je 't weer kwyt

Zonder Sarbat te drinken? en dat zie ik niemand van jou lui gebruiken?

ELIZABET.

Myn Heer, ekskuseer ons, wy drinken geen sterke drank, men zou 'er te veel na ru'ken.

WEERHAAN.

Wat, niemendal, ik heb hier noch een lekker zoopje in myn zak;

Proef eens, 't is noch oprechte en onvervalschte Oostindische Arak.

KRISTINA.

Ik ben benieuwd om die drank eens te proeven.

KORNELIA.

Ik heb 'er veel van hooren zeggen,

Dies proef ik meê wel eens van dat goed.

WEERHAAN.

'k Wil zulks niet wederleggen.

Havoës, Juffrouw, ik breng 't jou eens.

KRISTINA.

Foei! foei! dat 's laelyk goed.

WEERHAAN.

Dat is gezeid, geef me noch voor een oortje; maar 't moet Eerst rood gaan; nou jy, Juffrouw.

ELIZABET.

My, myn Heer, ik bedank je,

Ik heb genoeg aan de reuk.

WEERHAAN.

Proef jy dan eens, Juffrouw.

KORNELIA.

Foei, het smaakt, gelyk een drankje,

Dat uit de Apoteek komt.

WEERHAAN.

Hoe drommel is 't hier met jou lui? iemand zyn goed te verachten, dat is geen kunst:

Als men iemand uit liefde brengt, en dat alleen om zunft, En

36 DE THEEZIEKE JUFFERS;

En moet men 't niet verachten: maskie, al was 't niet veel bezonders.

Ik wed, dat het myn Zus, als ze 't maar proefde, voor wat wonders

Zal houden.

KNIERTJE.

Neen, Broër, ik had liever een proefje van jou Thee.

WEERHAAN.

Nou Nichje, proef jy dan eens; hou daar.

LEONOOR.

Met Mama houden, en de Thee, voor alle sterke dranken, kiezen.

WEERHAAN.

Broër, proef jy 't eens, het smaakt, of je warme krentekoekjes at, als jy 't kaauid tusschen jou kiezen.

KOENAARD.

Neen, hou maar by je, ik ben geen liefhebber van dat goed; En 'k wenschten wel, dat jy myn humeur daar in had.

WEERHAAN.

Het smaakt zo. Paai, ik breng 't jou eens, op 't goed sukkes van 't Houw'lyk.

JOOST.

Myn Heer, ik proef het nooit.

WEERHAAN.

Wat is 't volk hier van dit lekkere goed affchuw'?

TRYN.

Myn heer Sappetouw, laat ik 't eens proeven.

KNIERTJE.

Dat jy dat eens begon, ik zweer dat ik u aanstonds zou...

WEERHAAN.

Wel, jy lui bent duivels vies; de Oostindische Juffrouws zyn heel anders, om meê te verkeeren;

Waar ze daar by malkand'ren, op een kopje Thee, zyn, kan men ze niet beter regaleeren,

Ora

Om het water te doen zakken, als met een half pints
beker Arak, of Brandewyn.

En, na my wel verteld is, vallen ze hier ook zo vies niet
eens, al hou jy lui jou zo fyn.

^k Heb gehoord, van een vrind, die verleden jaar in 't Land
kwam, die ik na wat nieuws ging vraagen,

Dat de fyne waters, door het overvloedig Thee drinken,
wel een darde waaren opgeslaagen;

En de Konfituuren, en alle andere Zuikergebak meê.

En hoe dat, zei 'k? om dat 't nu de mode is, als de vrou-
wen malkander bezoeken, op een kopje Thee,

Zeide hy, dat 'er zo een botelje of drie met Wyn, of ge-
disteleerde Wateren, met eenige Konfituuren,
na moet weezen.

Ook gaf hy my een geschreeve boekje, van de Water-
achtige Koffywaereld, om te leezen;

Daar ik geen kleine staaltjes in vond, en dat noch wel
van de fynste Juffrouws van ons land.

KOENAARD.

Broët, nou spreek je, als een man die kennis heeft, en
verstand.

KNIERTJE.

Wat kennis, wat verstand; hy spreekt, als de meeste Oost-
indischvaars, die de linie passeeren:

Daar loopt al meê een streep door, dat wil ik je wel
zweeren.

TRYN.

Juffrouw, die Vent is in zyn harflens gepikt.

WEERHAAN.

Hoe drommel is 't, word je lui kwaad?

ELIZABET.

Dat zal wel overgaan, als jy de Juffer jou Thee laat

Zien, die jy meê hebt gebragt.

KNIERTJE.

Ja, laat het and'ren maar achter weegen.

WEERHAAN.

Dat zal ik zo dadelyk doen, ben je daar toe genegen?

38 DE THEEZIEKE JUFFERS,

KNIERTJE.

Ja, daar verlang ik na.

WEERHAAN.

Konfraater, jy hebt de sleutel, ga eens met de meid,
En geef 'er die groote flesch met Thee, hoor je wel.

KNIERTJE.

Is 't malligheid?

Neen, ik of myn Dochter zullen wel meê gaan.

WEERHAAN.

Ik heb daar niet tegen.

Nicht, ga jy dan met hem, hy zal je wat moois verëeren.

Tegens Jakob.

Nou, berecht haar wel ter deegen,
Van 't allerbeste . . . jy vat myn zin wel; ga maar heen.

JOOST.

Ik heb noch een klein boodschapje of twee te doen; en
zal met een,

Tegen den avond, met myn Vrienden, aankoomen.

KNIERTJE.

Jy zoud nou zo lang blyven,

En proeven myn Zwagers Thee eens.

KOENAARD.

En ik zal, terwyl myn Broër, met de Juffers,
bezig is met Thee drinken, een opstel van
't Huuw'lyks kontrakt schryven.

JAKOB.

Kom, Juffrouw, wys me de kamer dan, daar ons goed staat.

WEERHAAN.

Hoe! ben je lui noch niet weg? rep je, of het word te laat.

JOOST.

Vaar wel, myn Bruidje lief, ei! hou my toch in uw gedachten.

KOENAARD.

Ik ga op myn kantoor, en zal je van avond verwachten.

TWIN.

TWINTIGSTE TOONEEL.

WEERHAAN, *als een Oostindischvaâr*, KNIERTJE,
ELIZABET, KRISTINA, KOR-
NELIA, TRYN.

KNIERTJE.

» Dat moeit me, dat 'k niet meê in de kist kan grab-
belen, maar

» Ik zal van avond, als 't gezelschap weg is, beter myn
gang gaan. Daar,

Haal ons noch wat water om de nieuwe Thee meê te trek-
TRYN. (ken.

» Och! ik vrees tegen dat dit werk eens uit komt te lekken.

EENENTWINTIGSTE TOONEEL.

WEERHAAN, *als een Oostindischvaâr*,
KNIERTJE, ELIZABET, KRIS-
TINA, KORNELIA.

ELIZABET.

M Yn heer, verhaal ons iets van uw reis, en hoe 't daar
toe gaat in dat warme land?

En wat voor slag van volk, dat men 'er al vind.

WEERHAAN.

Volk van verstand.

KORNELIA.

Maar hoe zyn de inwoonders daar van manier en leeven?

KRISTINA.

Daar heb ik al wond're dingen van myn leeven van ge-
KNIERTJE. (hoord.

Maar, wat geeven

Wy daar naar, laten wy liever van Thee praaten, en
van postelein, dat zal best zyn. (Tryn!

Maar waar blyft onze Leonoor zo lang? Tryn, Tryn!

Zeg dat myn dochter met de Thee komt.

40 DE THEEZIEKE JUFFERS,

TRYN, *van binnen.*

Ik zal.

WEERHAAN.

Hoe ben je zo haastig, dat's wonder,

Laat hem eerst het goed ontpakken; want de Thee leid
onder

Op de boom. Maar ik heb hier noch een proefje, nou
ik'er om denk, in myn zak;

Hy krygt een bosje met Thee uit zyn zak.

Zie daar zuip die eerst uit, en laat hem dan met gemak

De kist ontpakken, en zyn zaaken ter deeg bestellen.

Ik zal je ondertusschen myn avontuur, en wat ik al gezien
heb vertellen.

KNIERTJE.

Maar, Zwaager! dat ging je daar zo zuipachtig of.

KORNELIA.

Ontstel je daar niet om,

De Oostindischvaars, vallen wat ruigachtig in 't spreken.

KNIERTJE.

Waar blyf je, Tryn?

TRYN, *van binnen.*

Ik kom.

TWEEENTWINTIGSTE TOONEEL.

KNIERTJE, ELIZABET, KRISTINA, KOR-
NELIA; WEERHAAN, *als een Oostindisch-
vaar*, TRYN *met het water.*

TRYN.

Zie daar, hier ben ik nou, met water.

ELIZABET.

Myn Heer, drink je niet mee?

Een kopje?

WEERHAAN.

Neen, ik zal liever eens Sarbaffen, en jou lui ver-
haalen, terwijl je bezig bent met de Thee,

Wat ik al in Oostindiën heb gezien.

KRIS-

KRISTINA.

Wy zullen 't met vermaak hooren.

WEERHAAN.

Wel hoor dan toe; maar wil my, in myn verhaal, niet
flooren.

Maar eerst moet ik noch eens sarbaffen; nu wel aan....

Maar zagt, noch een opzetje, zie daar nou heb ik gedaan:

Na dat wy de Kaap gepasseerd waaren, tweë duitfche my-
len oostwaards geleege, over Spanje;

Om na Batavia te zeilen, ontmoeten wy een eiland, ge-
naamd Winjewanje,

't Welk vast aan de Chinese kust leid, met een kromme
elleboog,

Daar wy boffchen, van vier vyf honderd mylen in 't rond
vonden met Theeboomen, en yder boom, zo hoog,

Dat ze met haar kruinen tot aan de wolken reiken; en
als 't daar reegend, dan vergaaren de inwoon-
ders dat water, dat door de takken

Neer driipt, voort in groote en leege leere zakken,

Of wel in Kabaffen, die gevlochten zyn van riet.

ELIZABET.

En wat doen ze daar mee?

WEERHAAN.

Dat brengen ze te markt; want, wyl het van de eene tak
door den ander zakt, zo smaakt het even eens,
als hier, het Thee

Water, dat jy lui eerst kookt, en dan trekken moet.

KORNELIA.

Maar hoe zal ik dat verzinnen?

Dat water is immers raauw.

WEERHAAN.

Dat water word van binnen

In die Zakken, of Kabaffen, door de zon, die daar zo
stark brand,

Ten eersten gaar gekookt.

KNIERTJE.

Dat's wel een wonderlyk land.

C 5

WEER-

42 DE THEEZIEKE JUFFERS,

WEERHAAN.

Wat zou je dan zeggen, van dat land? daar de rivieren,
en de stroomen,

Gestadig kookten, door de hitte van de grond, en daar
de zoomen

Met Thee, in plaats van gras bewoſſen zyn, wiers geur
het water na zich trekt. En, by gebrek

Van kopjes, en ſchoteltjes, gaan de inwoonders, met
haar bek,

Offmoelen, wel te verſtaan, als ze luſt tot Thee hebben,
aan de kant van de reviers, of ſtroomen maar
leggen,

En zuipen haar zo dik dat ze rollen.

KRISTINA.

Dat heb ik myn leeven niet hooren zeggen.

ELIZABET.

Dat's een rechte beeftachtige manier.

WEERHAAN.

Ei! ei! na ik van daag

Gezien heb, ben jylui heel na aan die beeftachtige ma-
nier gekoomen; want yder heeft zyn maag,

Geen kleintjen opgevuld; en gaat het over al zo toe, als
ik hier nu heb vernomen,

Dan geeft het my geen wonder, dat'er zo veel beevin-
gen, en Engelsche ziekzens in ons land zyn ge-
koomen.

KNIERTJE.

Ja boven beevingen, en Engelsche ziekzens, ik wou dat
ik maar woonden in dat land,

Daar de rivieren, en ſtroomen met Thee bewaſſen zyn.
Zie daar, myn hart brand

Daar na, om 'er te weezen. Wat zou ik alle dagen.....

WEERHAAN.

Ja, maar daar is weêr een wet, of manier, die jou niet
zou behaagen.

KNIERTJE.

Wat toch?

WEER-

WEERHAAN.

Zo dra als daar een man sterft, word hy na buiten gebragt, met een groot getier;
 Alwaar een groote houtstapel staat, daar 't lyk op geleid word; en dan is 't de manier,
 Terwyl de naaste vrinden die 't vuur ontsleeken, en, met een vreemd gebaar, vast klappen in haar handen,
 Dat de vrouw daar dan met vreugd in springt, en laat haar, nevens haar man, verbranden.

KNIERTJE.

Dat 's eerst een rechte beeftachtige manier, als je van een beeftachtige manier praat.

ELIZABET.

Dat is een dwaaze manier, die my geenzins aan staat.

KRISTINA.

Ik zou van die manier, of wet, in 't minste deel, niet houwen.

KORNELIA.

Dat, dat hier de manier was, daar zouden 'er weinig lust hebben om te trouwen.

TRYN.

Ik zou dan liever by de week trouwen, dan kon ik zaterdags weêr af,

Als dat ik my onderwerpen zou gaan zodaanigen straf.

KNIERTJE.

Maar, waar drommel blyft myn dochter? ik moet eens gaan kyken.

DRIEENTWINTIGSTE TOONEEL.

ELIZABET, KRISTINA, KORNELIA;

WEERHAAN, *als een Oostindisch-vaar*, TRYN.

TRYN.

” O Ch! Weerhaan, ik begin te beeven, ik zal van schrik bezwyken.

WEER-

44 DE THEEZIEKE JUFFERS,

WEERHAAN.

„Daar meid, neem een beetje van myn sarbaf, 't zal wel overgaan.

KRISTINA.

Wat schort je, Tryntje? hoe tier jy jou zo gekkelyk aan?

ELIZABET.

Hier schuld iets onder deze Oostindischvaars, na dat ik kan bemerken.

De waagen gaat niet recht.

KORNELIA.

Dit zal wat wonders uitwerken.

VIERENTWINTIGSTE TOONEEL.

KNIERTJE, ELIZABET, KORNELIA,
KRISTINA; WEERHAAN, *als een*
Oostindischvaar, TRYN; JAKOB, *in*
zyn eige kleeren, sprekende, met LEO-
NOOR, *achter aan het Tooneel.*

KNIERTJE, *verbaast uitkoomende.*

W At komt my over, och! ik mis myn zinnen.

ELIZABET.

Wat is 'er te doen, Juffrouw?

KNIERTJE.

Vraagje wat 'er te doen is? och! ik ongelukkige vrouw!
wat komt my over! wat komt my over!

KORNELIA.

Zet u een weinig neêr, en spreek, met bezaadigde zinnen.

WEERHAAN.

Daar neem een beetje van myn sarbaf, dat zal je lyf van binnen

Weêr wat verkwikken, op al het water, dat je gedron-
hebt.

't Is goeje arak 't zal over gaan, als je 'er een heldere klok
van seft.

De sarbaf zet wel of.

KNIERT-

KNIERTJE, *Weerhaan naloopende.*

Schelm! ik zal jou sarbaffen;

Kryg ik jou onder myn kluiven, ik zal je zo havenen,
dat jou de honden na zullen blaffen:

Zy ziet na Jakob en Leonoor.

Ben je daar, Voddemoer? wacht ik zal je vader roepen;
Man, Man, Man!

Waarblyf je? kom eens of.

VFFENTWINTIGSTE TOONEEL.

KOENAARD, KNIERTJE, ELIZABET, KOR-
NELIA, KRISTINA, TRYN; WEER-
HAAN, *als een Oostindischvaâr*, LEONOR,
JAKOB, *in zyn eigen kleeren.*

KOENAARD.

Wat is 'er te doen, Moër, hoe ga je zo an?
Je bent heel ontsteld. Wat is 'er te doen?

KNIERTJE.

Zou ik my niet ontstellen?

Het gaat my aan 't verstand.

KOENAARD.

Wel, wil my de oorzaak toch vertellen.

KNIERTJE.

Zo als ik daar boven kom, om na jou broër zyn maat,
en Leonoor te zien,

Waar dat ze met de Thee zo lang blyven, och! kan het
wel geschiên? (beijen)

Daar vind ik Jakob, met Leonoor, zo bezig met haar

Om haar goed te pakken in die zelfde kist, die zy hier
brachten, om zo stil met hem de achterdeur,
uit te tijen.

En deze Schavuit is wis zyn knecht. Wat dunkt je 'er van?

Wil ze ons geen schoone kroon op 't hoofd zetten? zie
daar, als ik 'er an

Begin te denken, ik word disperaad.

WEER-

46 DE THEEZIEKE JUFFERS,

W E E R H A A N.

Wat is 'er aan geleggen, Broër? maskie, laat jy ze maar zaamen trouwen.

K O E N A A R D.

Ik zal je dadelyk broëren, schelm, dat het jou al je leevē ven zal berouwen. (zoen,

En jy behoorde jou war te schaamen, Jakob; het is geen fat- Eerelyke mans kind'ren, op deze wys, te bedrieggen, dat is geen styl van doen,

Voor een heer, die op zyn eer en respekt wil staan. En jy, dochter, die jou ouders, zo een schandvlek aan zoekt te vryven...

Maar ik zal 't je betaalen, en 't hier niet by laten blyven, Dat zel je my voor niet niet gedaan hebben, jou rechte schynschoon;

'k Zal toonen, hoe men de kinders straffen moet, die haar ouders ongehoorzaam zyn, 't zy dochter, of zoon.

En jy, die jou eer, en respekt...

J A K O B.

Myn Heer, wat myn eer, en respekt aangaat, dat zal ik wel bewaaren;

't Is waar, dat ik met je dochter zocht te vlugten; maar ik wil je wel verklaaren,

Dat het uit geen ligtvaardigheid is geschied, dat ik dit onderwonden heb, maar om de trouw

Van Joost met jou dochter te beletten, dat is alleen de oorzaak, en ik zou

Haar op geen vreemde plaats (gelyk ik haar belooven moest) gebragt hebben, maar by myn naaste vrinden, (den,

Tot dat wy met 'er tyd, eenige middelen uit zouden vin- Om u te vreên te stellen, zo dra als myn oom, die schiel- lyk overleeden is, en my

Tot zyn erfgenaam gemaakt heeft, begraaVEN was. Gy, Myn Heer, kund het uit dit testament zien. 'k Beken ik heb misdreeven,

Maar

KLUCHTSPEL. 47

Maar 't is uit liefde geschied ; dies bid ik wil het my ver-
KNIERTJE. (geeven.

Wat zeg je , Vaar , hy erft al evenwel , nou zyn oom dood
is , al een heel mooi kappitaal ;

En dat was wel de prinstepaalste oorzaak , dat wy hem
afgeslaagen hebben ; want om 't geld is 't altemaal ,

Gelyk je weet , te doen in deze tyd . Met geld is altyd geld
te winnen.

KOENAARD.

Wel , wyl ik zie dat zy malkand'ren zo trouw beminnen ,
En dat al 't geen hy gedaan heeft , uit een opregte en zui-
v're liefde spruit ,

Sta ik het huuwelyk toe . Veel geluks met myn dochter .
ELIZABET.

Veel geluks , Bruid ,

En Bruidegom .

KORNELIA.

Ik wensch , dat jy zaamen lang in vreugd
meugt leeven .

JAKOB.

Wat dank zal ik u , myn heer , voor die groote weldaad ,
geeven ?

WEERHAAN.

Wel , zo voor Sappetouw te speelen , kan noch heel wel
gaan .

Wat zeg jy nou , Tryntje , zal jy jou noch langer beraân ?
Jy weet wat je me beloofd hebt .

TRYN.

Wel , ik zal myn woord ook houwen ,

Wat wil je meêr hebben , Weerhaan ?

WEERHAAN.

Dan meugen wy met myn Heer gelyk trouwen .

TRYN.

Maar niet op zyn Oostindisch , daar men de vrouwen , als
de mannen komen te sterven , verbrand .

WEERHAAN.

Weg , malle Varken , dat 's immers hier geen mode .

TRYN.

48 DE THEEZIEKE JUFFERS.

TRYN.

Wel zie daar, daar is myn hand.

KOENAARD.

Hoor, Jakob, gy kund uw vrinden haalen, om alles te overleggen.

Terwyl zal ik na Jooft gaan, om hem het huuw'lyk af te zeggen.

JAKOB.

'k Zal't doen. myn Lief, nu zien wy een eind van onze druk.

LEONOR.

'k Ben dankbaar, aan Papa.

De Juffers gelyk.

Wy wenschen uw geluk.

KNIERTJE.

Hoor, eer wy scheijen, moeten wy, op't goed sukzes, eerst met malkand'ren noch een Theetje drinken, uit den vyven.

Maar 'k verzoek, dat al wat jy hier gezien hebt toch mag verburgen blyven.

E I N D E